

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

Изборно веће Факултета политичких наука, на седници одржаној 12. септембра 2019. године формирало је Комисију за припрему Извештаја о пријављеним кандидатима за избор ванредног професора за ужу научну област **Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука**, у саставу: **др Ђорђе Павићевић**, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, **др Миодраг Јовановић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, **др Марко Симендић**, ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду. Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси:

ИЗВЕШТАЈ

На оглас објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови* од 25. септембра 2019. године, пријавио се један кандидат, др Бојан Вранић.

Кандидат је приложио пријаву на конкурс, читану личну карту, оригинале или оверене фотокопије диплома основних студија и докторских студија, односно уверења о завршеним мастер студијама, биографију, библиографију научних радова, фотокопије објављених радова, извод из матичне књиге рођених и уверење о држављанству. Комисија је утврдила да пријава кандидата садржи све конкурсом предвиђене елементе.

1. Биографски подаци

Кандидат је рођен [REDACTED] године у [REDACTED] Факултет политичких наука у Београду, студије политикологије, уписао је 2005. године. Дипломирао је по убрзаном режиму студирања за нешто више од три године, 2008. године са просечном оценом током студија 9,3.

Након дипломирања кандидат је похађао дипломске академске - мастер студије на Факултету политичких наука школске 2008/2009. године које је завршио највишом просечном оценом одбранивши мастер рад на тему *Статус суштински спорних појмова* 2010. године. По окончању мастер студија, кандидат је на Факултету политичких наука уписао докторске студије политикологије и докторирао 2014. године, одбранивши рад на тему "Значај логичког позитивизма за развој политичке филозофије".

Др Бојан Вранић је од 2009. до 2015. године био ангажован као асистент на Факултету политичких наука, у оквиру научне области *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука*, а на наставним предметима *Увод у политичку теорију* (2009-2012), *Савремена политичка историја* (2009-2013), *Политичка култура* (2009-2015).

Кандидат је 2015. године изабран у звање доцента у ужој научној области *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука* и предаје предмете *Политичка култура и политички поредак*, *Политичке идеологије* и *Културни обрасци изборног понашања*. Предавао је и на иностраним универзитетима: Универзитету у Констанцу (2016. и 2018. године,

предмети *Developinng political orientations in democratisation process - a political culture approach* и *Introduction to Populism Studies*), Универзитету у Загребу (2018. година), Универзитету у Бањој Луци (предавање по позиву одржано 2019. године) и на Универзитету у Варшави (гостујуће предавање 2019. године). На универзитетима у Констанцу, Загребу и Варшави боравио је у оквиру програма *Еразмус плус*.

Кандидат је 2019. године одржао предавање и у Београдској отвореној школи, у оквиру програма ПОЛИТИКас. Од 2015. до 2019. године кандидат је организатор и предавач на летњој школи *Београд - Констанц* која се одржава у сарадњи Универзитета у Београду и Универзитета у Констанцу. На крају, од 2014. до 2015. године, кандидат је био организатор и предавач на IV, V, VI и VII регионалној школи политичке филозофије *Зоран Ђинђић*.

2. Достављени научни радови

Списак објављених радова до избора у звање доцента

До избора у звање доцента 2015. године, др Бојан Вранић објавио је следеће текстове из уже научне области *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука*:

1. 2014. "Why Politics is not Essentially Contested?", *CEU Political Science Journal*, vol. 9 no. 1-2: 1–15.
2. 2013. "Практичка филозофија као одговор на кризу политичке филозофије: допринос Љубомира Тадића." У: *Политика – наука и професија*, Милан Подунавац (Ур.), стр. 137–152. Београд: Факултет политичких наука.
3. 2013. "Између левице и "Царинског рата" – каква би била политичка филозофија логичких позитивиста?", *Годишњак ФПН*, год. VII Бр. 10: 49–65.
4. 2012. "Да ли су политичке институције отпорне на промене?", *Политеиа* год. II бр. 4: 247–256.
5. 2012. "Why is Rawls's Social Contract Hypothetical" U: *Jurisprudence and Political Philosophy in the 21th Century*, ur. Miodrag Jovanović i Bojan Spajić 117-129. Frankfurt am Main: Peter Lang.
6. 2011. „Суштинска спорност и политички појмови“, *Годишњак ФПН* год. V бр. 5: 245–264.
7. 2010. „Два статуса нормативних појмова у савременој политичкој теорији“, *Синтезис* год. II бр 1: 13–27.
8. 2009. „Утицај филозофије језика на савремену политичку теорију“, *Годишњак ФПН* год. 3. бр. 3: 143–168.

Објављене монографије и радови од последњег избора у звање (од 2015. до 2019. године)

Др Вранић је уз своју пријаву приложио следеће монографије и радове који су у целости објављени од последњег избора у звање:

Научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација

1. (коаутор са Ђорђем Вуковићем и Ненадом Кецмановићем), *Културна упоришта политике*. Београд: Чигоја штампа 2018. (ISBN 978-86-531-0448-1)

Рад у међународном часопису

1. 2018. „Zoran Djindjic: The Myth, a Legacy and Interpretations“, *Südosteuropa Mitteilungen*, 3/2018: 76–87.

Рад у националном часопису међународног значаја

1. 2019. “Toward Ideational Collective Action: The Notions of Common Good and of the State in Late 19th Century Social Liberalism”, *Philosophy and Society*, Vol. 30. No. 3: 369 – 383
2. 2016. “Democratic Values, Emotion and Emotivism”, *Philosophy and Society*, Vol. 27. No. 4: 723 – 738.

Рад у водећем часопису националног значаја

1. 2015. „Политичке идеологије и моћ код Мајкла Фридена: да ли идеологије укидају суштински спорне појмове?“, *Годишњак ФПН*, IV/14: 71–86.

Рад са међународног научног скупа објављен у целини и уређивање тематског зборника радова са међународног научног скупа

1. 2019. “A Clash of Myths: populism and ethno-nationalism in Serbia”. In: *The People and The Nation: Populism and Ethno-Territorial Politics in Europe*, (eds.) Reinhard Heinisch, Emanuele Massetti, Oscar Mazzoleni, pp. 256–279. Abington and New York: Routledge. (излагање на међународној конференцији: Comenius University– Faculty of Law – 25-26. April: *Central and Eastern Europe as a Double Periphery?*)
2. 2018. “Populism to the left: democratisation and class consciousness”, *Politeia*, VIII/16: 89–102. (излагање на међународној конференцији објављено у целини: Универзитет у Бањој Луци – Факултет политичких наука, 27–28. септембар: *Маркс и марксизам(изми) – 200 година касније*)
3. 2017. “From Metaphysical to Political: Does political culture make Rawls’s principle of tolerance morally relativistic?” *Politeia*, Vol. 7. No 17: 9–22. (излагање на међународној конференцији објављено у целини: Универзитет у Београду – Правни факултет – 20–21. новембар 2014: *Citizens, Societies and Legal Systems: Law and Society in Central and Eastern Europe*.)
4. 2016. *Урушавање или слом демократије*. Ур: Илија Вујачић и Бојан Вранић. Београд: УПНС и ФПН.

Рад са научног скупа националног значаја објављен у целини и уређивање тематског зборника радова са научног скупа националног значаја

1. 2018. „Језик, идеологија и теорија класних односа у делу Најдана Пашића: дух надградње или дух времена?“ У: Најдан Пашић – темељи политикологије у Србији, (ур.) Вукашин Павловић и Милан Јовановић, стр. 173–184. Београд: ФПН.
2. 2016. „Између јежева и лисица: модел изградње културних објеката на примеру транзиционе Србије“. У: *Демократска транзиција Србије* –

- (ре)капитулација првих 25 година. Ур: Бојан Вранић и Горан Дајовић, стр. 163–178. Београд: Правни факултет УБ.
3. 2016. *Демократска транзиција Србије – (ре)капитулација првих 25 година*. Ур: Бојан Вранић и Горан Дајовић. Београд: Правни факултет УБ.

Превод

1. 2017. В. Б. Гали и В. Коноли, *Суштински спорни појмови*. Превод и предговор: Бојан Вранић и Michael Sladeček. Београд и Нови Сад: Академска књига и ИФДТ.

Приказ достављених књига и научних радова

1. 2018. *Културна упоришта политике*. Београд: Чигоја штампа (ISBN 978-86-531-0448-1)

Књига Културна упоришта политике је коауторска монографија Бојана Вранића, Ђорђа Вуковића и Ненада Кецмановића, објављена 2018. године, на 260 страна, односно 242 стране текста без литературе. У каталогизацији Народне библиотеке Србије, Бојан Вранић је наведен као први аутор. Монографија има 309 ауторских страница, односно 103 по аутору, што превазилази двоструко број ауторских страница које су прописане Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача за монографије категорије М42. Рецензентску комисију чинили су проф. др Илија Вујачић (Универзитет у Београду), проф. др Ратко Божовић, професор у пензији (Универзитет у Београду) и проф. др Мишо Кулић (Универзитет у Сарајеву). Књига припада ужој научној области Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука и користи се као наставна литература за предмете *Политичка култура* и *Политичка култура и политички поредак* на Факултету политичких наука у Београду, као и на предмету *Политичка култура* на Факултету политичких наука у Бањалуци.

Монографија садржи предговор, три целине и списак коришћене литературе (на 10 страна). Прва целина књиге тиче се предмета и природе политичке културе. Друга целина анализира генезу схватања политичке културе у историји политичких идеја. Трећа целина концептуално дефинише идеју културе сећања.

Прву целину чине 16 наслова, подељених на четири теме: појам политичке културе, природа и истраживачки приступи у политичкој култури, политичка социјализација, политичка култура у плуралним друштвима. Прве три теме су прегледно дескриптивног карактера, тј. дају читаоцу информације о различитим дефиницијама, функцијама и приступима за истраживање политичке културе, политичког понашања и образовања за грађанина или поданика. Последња целина представља студију случаја Босне и Херцеговине, као друштва у којем постоје три центрифугалне политичке културе, где аутори испитују могућности интеграције таквог друштва.

Другу целину чине 7 наслова, подељених на три теме. Аутори овде трагају за историјским и епистемолошким елементима који су довели до конституисања појма политичке културе који је данас у употребни (појам политичке културе Габријела Алмонда). Аутори истичу да се појам политичке

културе не може наћи пре савремене политичке науке, али да се феномен може идентификовати још код античких мислиоца. Тако аутори полазе од анализе Платонових, Аристотелових и Цицеронових списа, налазећи елементе примарне, секундарне социјализације и културе сећања. Следећа тема везана је за модерно доба, где аутори показују елементе политичке културе у делима Монтескјеа, Хумболта, Хердера, Мила и Токвила. Аутори пружају слику развоја политичке културе од метафичке појаве ка савременом схватању по коме је култура ствар психолошке потребе човека за припадањем. Трећа тема анализира корене политичке културе у социологији, и то код Диркема, Вебера и Парсонса. Аутори поклањају пажњу и контекстуалној анализи, односно како су професионалне околности довеле да се појам политичке културе пресели из психологије и социологије у оквире политичке науке и одатле у област компаративне политике из које је Габријел Алмонд извео теоријски појам који је данас најпопуларнији међу политиколозима.

Трећу целину чини 7 наслова, подељених у три теме. Прва тема проблематизује појам политичке културе, политике сећања, политичке меморије и културе сећања, дајући прегледне дефиниције. Након овога, аутори прелазе на тему културе сећања и агенаса социјализације, с посебним освртом на однос медија према сећању. У завршном разматрању, аутори се баве процесом помирења у подељеним друштвима, постављајући питање сећања и заборава као основе за боље односе у друштву. Аутори закључују да је једино усклађено сећање добар однос за изградњу стабилне политичке културе једног друштва.

2. 2018. „Zoran Djindjic: The Myth, a Legacy and Interpretations“, *Südosteuropa Mitteilungen*, 3/2018: 76–87.

Наслеђе Зорана Ђинђића ретко се преиспитује у академској јавности, углавном држећи се идеје о томе да је Ђинђић први демократски премијер у Србији. Др Бојан Вранић и у овом раду анализира развој академских идеја на којима је Зоран Ђинђић радио од повратка у СФРЈ 1988. године до момента када постаје премијер. Тиме се испитује веза између академских истраживања и практично политичког делања које је Ђинђић имао док је био опозиција Слободану Милошевићу. Држећи се појмовне анализе, др Бојан Вранић показује да се Ђинђићеви радови могу класификовати у три периода, од којих сваки одговара промени политичког курса током деценије политичког ангажмана у опозицији. У првом периоду, од 1988. до 1995. године, Зоран Ђинђић се бави питањима праведног разграничења друштва у етнички хетерогеним целинама, што се поклапа с временом рата на територији бивше СФРЈ. Након што је постао председник Демократске странке, Зоран Ђинђић се, закључује Вранић, окреће питању природе ауторитарног режима и демократске транзиције. Коначно, након 5. октобра, Зоран Ђинђић се окреће теорији модернизације и политичкој економији. Анализа др Бојана Вранића показује да се поређењем академских и практично политичких идеја Зорана Ђинђића уочава континуитет интересовања за питање изградње доброг политичког поретка, чиме се може јасније сагледати његов развој као политичара, односно боље схватити његова идеолошка позиција у такмичењу за преузимање власти. Часопис *Südosteuropa Mitteilungen* налази се на листи часописа који се вреднују у процесу избора наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука, коју је

усвојио Универзитет у Београду, те комисија закључује да се овај рад може сматрати радом у међународном часопису.¹

3. 2019. “Toward Ideational Collective Action: The Notions of Common Good and of the State in Late 19th Century Social Liberalism”, *Philosophy and Society*, Vol. 30. No. 3: 369–383.

Користећи се појмовном анализом, др Бојан Вранић у овом раду истражује однос општег добра и државе у теорији британског социјалног либерализма с краја 19. века. Посебна пажња посвећена је Т. Х. Грину, Ф. Бредлију и Б. Босанкеу. Др Бојан Вранић показује да су британски социјални либерали променили лице класичног либерализма и утилитаристичко схватање улоге закона у корист јачања улоге државе, што је утемељило пут ка будућој конвергенцији либерализма и социјализма у оквиру доктрине тзв. државе благостања. Основни предмет анализе је појам политичке облигације и њена оправданост с филозофске, моралне и политичке стране. Др Бојан Вранић показује да су британски социјални либерали одбацили доктрину облигације као нужног зла (утилитаристичко схватање) и прихватили да је политичка облигација нужни агенс у стварању друштва које чине добри и ангажовани грађани. Социјални либерализам с краја 19. века утемељује либералну доктрину људске несавршености која се може кориговати кроз образовање и друштвени активизам. Како Вранић показује, специфичност британског социјалног либерализма је у посебној одозго на доле стратегији ангажовања грађана. Тек с колективним усавршавањем грађана, постиже се слобода свих као највише опште добро, а инструмент за тај циљ социјални либерали проналазе у јачој улози државе, наводи се у закључном делу рада.

4. 2016. “Democratic Values, Emotion and Emotivism”, *Philosophy and Society*, Vol. 27. No. 4: 723 – 738.

Питање емоција у политичкој теорији или је занемарено или се на њих гледа као на ирационални вишак који треба отклонити да би аргумент добио рационалну структуру. Ипак, последњих деценија све више аутора из области филозофије и социологије почињу да узимају емоције као другачију врсту судова који су, као такви, подједнако валидан аргумент у политичким дебатама. Др Бојан Вранић у овом раду истражује једну специфичну етичку доктрину, емотивизам, која је настала и била изузетно утицајна у оквирима бихејвиоралне политичке науке у пар деценија средином 20. века. Вранић се посебно бави убеђивачким дефиницијама Чарлса Стивенсона, њиховом структуром и валидношћу за политички аргумент у демократским расправама. Уочавајући недостатке ове доктрине, Вранић надограђује аргумент позивајући се на теорије Роберта Соломона и Марте Нусбаум о емоцијама као судовима у доношењу закључака. Др Бојан Вранић закључује да се демократске вредности, попут слободне расправе и постизања консензуса могу градити и разумети помоћу емотивних судова, и да повезаност људи у демократским друштвима не мора да буде једино на рационалном нивоу, како то заговара главна линија савремене политичке теорије.

¹ Ректорат Универзитета у Београду упутио је 13.12.2018. године молбу Националном савету за високо образовање да се важење листа часописа који се вреднују у процесу избора наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука продужи након 1. октобра 2018. године. Национални савет за високо образовање је позитивно одговорио 3.1.2019. године.

5. 2015. „Политичке идеологије и моћ код Мајкла Фридена: да ли идеологије укидају суштински спорне појмове?“, *Годишњак ФПН*, IV/14: 71–86.

У познатој књизи *Политичке идеологије*, Мајкл Фриден изнео је тезу да политичке идеологије решавају проблем суштински спорних појма који је поставио В. Б. Гали, чинећи их изван-спорним. Идеологије то чине првенствено кроз појам моћи, тако што одређене појмове означавају као доминантне. Др Бојан Вранић анализира ову идеју Мајкла Фридена, са посебним освртом на појам моћи. Поред детаљне анализе Фриденовог концептуалног апарата (тзв. морфологије идеологија), др Бојан Вранић се такође осврће на идеју Стивена Лукса који се бавио односом моћи и суштински спорних појмова. У закључним разматрањима Вранић показује да појам моћи функционише као елемент за стварање изван-спорности једино ако се схвати као мета концепција. Како то не одговара самој природи појма моћи, Вранић прелаже да се Фриденово решење суштински спорних појмова напусти.

6. 2019. “A Clash of Myths: populism and ethno-nationalism in Serbia”. In: *The People and The Nation: Populism and Ethno-Territorial Politics in Europe*, (eds.) Reinhard Heinisch, Emanuele Massetti, Oscar Mazzoleni, pp. 256–279. Abington and New York: Routledge.

Др Бојан Вранић објавио је ово излагање са међународне конференције као једно од 13 поглавља у књизи, *The People and The Nation: Populism and Ethno-Territorial Politics in Europe*, чији је издавач Routledge. Стога, рад се може сврстати и у категорију М14. Основна идеја књиге је да повеже питања популизма, територије и регионализма кроз испитивање студија случаја у Европи. Поглавље др Бојана Вранића анализира и пореди однос популистичких странака у Србији од 1989. до данас према Косову и Метохији. Помоћу дискурзивне анализе, Вранић пореди програме три странке, СПС, СРС и СНС, указујући да је у највећем броју случаја национализам искоришћен као инструмент за популистичко профилисање странака. Поглавље се састоји из две дела. У првом делу, др Бојан Вранић теоријски поставља однос национализма и популизма, показујући да су те идеологије спојене идејом о раздвајању идентитета и да је територија у основи тако генерисане разлике. У другом делу, Вранић тестира теоријске поставке кроз анализу програма наведених партија. Анализа показује да је национализам на Косову и Метохији коришћен ради јачања позиција међу гласачким телом у Србији, а да су се националистички ставови правдали углавном културним аргументима, попут очувања традиције, историјским наслеђем итд. Такође, како се територијалну статус Косова и Метохије мењао током деценија, тако су се и програми политичких партија мењали, модификујући популизам на идеолошком спектру од радикалног ка центристичком.

7. 2018. “Populism to the left: democratisation and class consciousness”, *Politeia*, VIII/16: 89–102.

На популизам се данас углавном гледа као пројекат десничарских покрета и партија, док је левица углавном искључена из истраживања. Рад др Бојана Вранића са међународне научне конференције, проблематизује питање левог популизма с посебним освртом на могућност да популизам пробуди класну свест. Вранић полази од сада већ добро утемељене Лаклаове теорије популизма и надовезује је на последњи рад Шантал Муф о левом популизму.

Користећи се њиховим појмовним апаратом, уз одређене измене, Вранић испитује да ли леви популизам може пробудити класну свест код грађана демократског друштва, посебно у околностима у којима њихове потребе не могу довољно да одјекну у јавном простору. Да би одговорио на то питање, Вранић се враћа Марксовој и Енгелсовој *Немачкој идеологији* њиховој теорији класне свести и изградњи политичког субјекта. Иако се, услед природе марксистичке теорије, осећају одређене напетости између теорије класне свести и левог популизма, др Бојан Вранић закључује да постоје елементи који наводе на прихватање тврдње да је популизам могућ и на левој страни идеолошког спектра као добра контра-тежа радикалном популизму.

8. 2017. “From Metaphysical to Political: Does political culture make Rawls’s principle of tolerance morally relativistic?” *Politeia*, Vol. 7. No 17: 9–22.

Др Бојан Вранић бави се у овом раду анализом појма јавне културе коју је Џон Ролс развијао у својој књизи Политички либерализам. У раду се полази од критика Ролсове позиције и то оних критика које појам јавне културе називају другим именом за морални релативизам, где Бојан Вранић показује да је потребно још једном преиспитати појам јавне културе, као основе праведног демократског друштва. Да би то учинио, др Бојан Вранић истражује корене социјалног либерализма, посебно идеју самоусавршавања. Поредити Ролса са Гриновим принципима моралног усавршавања, Вранић показује које су мањкавости доминантног модела васпитања за доброг грађанина у либералној теорији. Враћајући се на Ролсову теорију јавне културе, Вранић закључује да је грешка сводити културне разлике на релативизам и да је јавна култура чињеница сваког друштва од које се мора поћи у изградњи праведних односа међу појединцима и групама. Таква јавна култура је ствар политичке социјализације и може се обликовати у правцу који ће гарантовати непристрасност према плуралним идентитетима, чиме се избегава западање у релативизам.

9. 2018. „Језик, идеологија и теорија класних односа у делу Најдана Пашића: дух надградње или дух времена?“ У: *Најдан Пашић – темељи политикологије у Србији*, (ур.) Вукашин Павловић и Милан Јовановић, стр. 173–184. Београд: ФПН.

У овом раду, др Бојан Вранић бави се теоријом касних односа коју је Најдан Пашић поставио у монографији Класе и политика. Користећи се дискурзивном анализом, др Бојан Вранић испитује у којој мери Најдан Пашић реконцептуализију традиционалне марксистичке појмове, посебно оне везане за класну свест. Према Вранићевој анализи, Најдан Пашић је на класну свест гледао из грамшијевске позиције, чиме се уводи елемент демократизације у припремању терена за револуцију. У том смислу, Пашић посебно истиче улогу радничких савета, надовезујући и предлажући реформе тада доминантне идеологије социјалистичког самоуправљања у СФРЈ. Према закључцима др Бојана Вранића, појмовна померања које Најдан Пашић врши предлажу умеренију политичку борбу него што је револуција, чиме се отварају врата за реформу марксизма као социјалдемократије међу југословенском елитом.

10. 2016. „Између јежева и лисица: модел изградње културних објеката на примеру транзиционе Србије“. У: *Демократска транзиција*

Србије – (ре)капитулација првих 25 година. Ур: Бојан Вранић и Горан Дајовић, стр. 163–178. Београд: Правни факултет УБ.

Политичка култура је политиколошка дисциплина у којој се истраживања вредносних оријентација могу вршити уз помоћ модела преузетих из других наука, попут социологије или психологије. Др Бојан Вранић ипак сматра да се одређена достигнућа из филозофије науке могу применити на политичку културу, тако да се конструише аутохтони модел којим би се могло објаснити генерисање, одржање и мењање културних образаца понашања. У овом раду, др Бојан Вранић служи се моделом који је поставио Руфолф Карнап, модификујући га тако да одговара потребама истраживања из политике културе, с посебним освртом на полу-консолидоване демократије. Вранићев модел препознаје два типа понашања, које именује термина Исаије Берлина, јежеви и лисице. Идеја др Бојана Вранића је да том метафором објасни динамику односа у демократском друштву, где је потребно наћи баланс између слободе и једнакости. Да би тестирао модел, Вранић се користи емпиријским подацима из Европске студије вредности из 2012. године, да би показао зашто демократска консолидација дуго траје, односно какве промене су потребне у вредностима да би се демократија у Србији консолидовала.

Оцена резултата научног и истраживачког рада

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука*, може се закључити да др Бојан Вранић испуњава све критеријуме за избор у ово звање. У табели 1 приказани су захтеви за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, објављени од кандидатовог избора у звање доцента.

Табела 1

Критеријум: Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира	
1. 2018. „Zoran Djindjic: The Myth, a Legacy and Interpretations“, <i>Südosteuropa Mitteilungen</i> , 3/2018: 76–87.	часопис је на универзитетској листи престижних светских часописа
2. 2019. “Toward Ideational Collective Action: The Notions of Common Good and of the State in Late 19th Century Social Liberalism”, <i>Philosophy and Society</i> , Vol. 30. No. 3: 369–383.	M24
3. 2016. “Democratic Values, Emotion and Emotivism”, <i>Philosophy and Society</i> , Vol. 27. No. 4: 723 – 738.	M24

Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.	
1. (коаутор са Ђорђеом Вуковићем и Ненадом Кеџмановићем), <i>Културна упутица политике</i> . Београд: Чигоја штампа 2018. (ISBN 978-86-531-0448-1)	
Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.	
1. 2019. "A Clash of Myths: populism and ethno-nationalism in Serbia". In: <i>The People and The Nation: Populism and Ethno-Territorial Politics in Europe</i> , (eds.) Reinhard Heinisch, Emanuele Massetti, Oscar Mazzoleni, pp. 256–279. Abington and New York: Routledge. (излагање на међународној конференцији: Comenius University – Faculty of Law – 25-26. April: <i>Central and Eastern Europe as a Double Periphery?</i>)	М31
2. 2018. "Populism to the left: democratisation and class consciousness", <i>Politeia</i> , VIII/16: 89–102. (излагање на међународној конференцији објављено у целини: Универзитет у Бањој Луци – Факултет политичких наука, 27–28. септембар: <i>Маркс и марксизам(изми) – 200 година касније</i>)	М31
3. 2017. "From Metaphysical to Political: Does political culture make Rawls's principle of tolerance morally relativistic?" <i>Politeia</i> , Vol. 7. No 17: 9–22. (излагање на међународној конференцији објављено у целини: Универзитет у Београду – Правни факултет – 20–21. новембар 2014: <i>Citizens, Societies and Legal Systems: Law and Society in Central and Eastern Europe</i> .)	М33
Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.	
1. 2018. „Језик, идеологија и теорија класних односа у делу Најдана Пашића: дух надградње или дух времена?“ У: Најдан Пашић – темељи политикологије у Србији, (ур.) Вукашин Павловић и Милан Јовановић, стр. 173–184. Београд: ФПН.	М61
2. 2016. „Између јежева и лисица: модел изградње културних објеката на примеру транзиционе Србије“. У: <i>Демократска транзиција Србије – (ре)капитулација првих 25 година</i> . Ур: Бојан Вранић и Горан Дајовић, стр. 163–178. Београд: Правни факултет УБ.	М61

3. Искуство у педагошком раду са студентима и оцена педагошког рада

Др Бојан Вранић од 2009. године ради на Факултету политичких наука у оквиру научне области *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука*, прво као асистент (до 2015. године), где тренутно предаје у звању доцента на предметима *Политичка култура и политички поредак, Политичке идеологије и Културни обрасци изборног*

понашања. Кандидат има и међународно предавачко искуство, гостујући на Универзитету у Констанцу, Универзитету у Загребу, Универзитету у Бањој Луци и на Универзитету у Варшави.

Његову припремљеност за наставне активности, веома добру организованост и посвећеност научно-истраживачком раду и раду са студентима потврђују и резултати вредновања педагошког рада наставника Универзитета у Београду које су вршили студенткиње и студенти са којима је др Бојан Вранић радио и које је приложио. У табели 2 је дат просечан резултат индивидуалних статистичких извештаја којима су студенткиње и студенти Факултета политичких наука вредновали рад др Бојана Вранића од школске 2015/16. до школске 2018/19. године на предметима *Политичка култура*, *Политичке идеологије* и *Политичка култура и поредак*. Резултати евалуација не садрже предмете који се изводе на мастер и докторским студијама. Резултати евалуација на основним академским студијама из летњег семестра школске године 2018/2019. нису били обрађени до истека рока за предају документације на овај конкурс. Комисија констатује да кандидат поседује искуство у педагошком раду са студентима, као и да је његов рад позитивно оцењен у студентским анкетама.

Табела 2

Редни број Тврдње

Просечна оцена

1. а)	Да ли се настава редовно одржава: предавања/вежбе	4.65
1. б)	Да ли се настава редовно одржава: консултације	4.59
2.	Разумљивост и начин излагања материје предвиђене предметом	4.41
3.	Усаглашеност плана предавања и обима материје предвиђене предметом	4.42
4.	Подстицање студената на активности, критичко размишљање и креативност	4.42
5.	Предавања наставника помажу студенту да лакше савлада материју предвиђену предметом	4.47
6.	Обим и квалитет препоручене литературе	4.26
7.	Наставник даје корисне информације за будући рад студената	4.45
8.	Наставник одговара на питања и води рачуна о студентским коментарима	4.54
9.	Професионалност и етичност наставника у комуникацији са студентима	4.6
10.	Објективност и непристрасност у оцени знања студената	4.58
11.	Општи утисак	4.43
	Укупна просечна оцена:	4.49

4. Учесће у пројектима

Др Бојан Вранић је од 2012. године ангажован на двама пројектима Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије: *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (бр. 179076) и *Конституционализам и владавина права у изградњи националне државе - Случај Србије* (бр. 47026). Од 2018. године ангажован је и на пројекту *Populism and Ethno-Territorial Politics in Europe* Универзитета у Салцбургу.

5. Стручно-професионални допринос

Кандидат је 2016. године, заједно са Гораном Дајовићем, уредио зборник *Демократска транзиција Србије – (ре)капитулација првих 25 година* који је објавио Правни факултет Универзитета у Београду. Др Бојан Вранић је 2018. године био члан организационог одбора научне конференције *Маркс и марксизам(изми) – 200 година касније*. Кандидат је 2015. године био и ментор једног мастер рада, одбрањеног на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Комисија констатује да кандидат, уз већ поменуто учешће на домаћим и страним научно-истраживачким пројектима, испуњава изборне услове који се тичу стручно-професионалног доприноса.

6. Допринос академској и широј заједници

Кандидат је 2018. године био ангажован од стране Министарства просвете и науке Републике Српске као члан комисије за лиценцирање мастер програма *Јавна управа и јавне политике* (Програм: Дипломске академске студије политикологије). Такође, 2019. године био је изабран за члана комисије за избор у звање једног асистента на области *Политички системи* на Универзитету у Бањој Луци – Факултету политичких наука. Кандидат се истакао и у учешћу у предавачким активностима ван академских програма и то: 1) 2019. године одржао је предавање о Основама и врстама конзервативизма на програму Политкас у оквиру Београдске отворене школе; 2) Од 2015. године, кандидат је директор програма и предавач на летњим школама Фондације Др Зоран Ђинђић и то *Регионална школа политичке филозофије Др Зоран Ђинђић и Београд – Констанц летња школа демократизације*; 3) Кандидат је 2017. и 2019. учествовао у програму летњег семестра семинара историје у Истраживачкој станици у Петници, програма за надарене средњошколце који популарише научни приступ у истраживању (кандидат је држао предавања о идеји репрезентативне владе Џ. С. Мила 2017. године и Бернштајновој критици марксизма и коренима социјалдемократије 2019. године). Комисија констатује да кандидат испуњава изборне услове који се тичу доприноса академској и широј заједници.

7. Сарадња са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

Кандидат учествује на међународном пројекту Универзитета у Салцбургу и од избора у звање доцента био је ангажован у настави на више других високошколским институцијама у иностранству: 1) на Универзитету у Констанцу (2016. и 2018. године, предмети *Developing political orientations in democratisation process - a political culture approach* и *Introduction to Populism Studies*), Универзитету у Загребу (2018. година) и на Универзитету у Варшави (гостујуће предавање 2019. године). Предавање по позиву је одржао 2019.

године на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, на предмету *Политичка култура*. На овом факултету кандидат је 2019. године био и члан комисије за избор нижег асистента за наставну област *Политички системи*, 2017. године био је члан комисије за лиценцирање мастер програма *Јавна управа* на Факултету политичких наука у Бањој Луци, а од 2016. године је рецензент за часопис *Политеја* који објављује Универзитет у Бањој Луци.

На универзитетима у Констанцу, Загребу и Варшави кандидат је боравио у оквиру програма размене наставника *Еразмус плус*. Кандидат је члан Српског удружења за правну и социјалну филозофију од 2018. године и Удружења за политичке науке Србије од 2014. године. Комисија констатује да је кандидат испунио изборни услов који се тиче сарадње са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

Закључак и предлог Комисије

Радови др Бојана Вранића покривају широк спектар тема и приступа. Бојан Вранић се политичком теоријом бави тако што у својим радовима негује различите приступе, што му омогућава да користи резултате и комбинује теме из њој граничних области попут етике, права, историје, политичке социологије и емпиријске политичке науке. У овом погледу, ови радови су оригиналан допринос политичкој науци и посебно области за коју се кандидат бира.

Комисија закључује да др Бојан Вранић испуњава све услове за избор за радно место ванредног професора за ужу научну област *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука*. Др Бојан Вранић је:

1. објавио три рада у часописима категорије M20 (минимум је два), од којих су два рада у категорији M24, а један се рад налази у часопису наведеном на листи престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета;
2. објавио научну монографију/књигу односно уџбеник из научне области за коју се бира;
3. објавио у целини три рада са међународног научног скупа (минимум је један);
4. објавио у целини два рада са научног скупа националног значаја (минимум је један);
5. доказао да поседује педагошко искуство и добио позитивну оцену педагошког рада у студентској анкети (4.49);
6. учествовао у неколико научних пројеката;
7. испунио сва три изборна услова (сарадња са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству, доприноса академској и широј заједници и стручно-професионални допринос).

На основу свега изложеног у овом извештају, комисија је закључила да се ради о квалитетном кандидату који је у свом досадашњем раду показао своје организационе, научно-истраживачке и педагошке способности и стога предлаже Изборном већу Факултета политичких наука да др Бојана Вранића изабере за ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну

област *Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука.*

У Београду, 24. октобра 2019. године

Чланови комисије:

проф. др Ђорђе Павићевић, редовни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду

проф. др Миодраг Јовановић, редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

проф. др Марко Симендић, ванредни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду